

Sygn. akt IV U 351/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 marca 2019 r. w S.

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 27 lutego 2018 r. Nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury pomostowej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. K. prawo do emerytury pomostowej od dnia 29 grudnia 2017 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz J. K. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 351/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 lutego 2018 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. K. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat oraz przed dniem 1 stycznia 1999r., jak również po dniu 1 stycznia 2009r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach ani w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. K. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej, a także o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż ubezpieczony w okresie od 1 maja 1979r. do 19 grudnia 2002r., a także od 1 stycznia 2009r. do 18 października 2012r. stale i w pełnym

wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy karetki pogotowia ratunkowego (tj. pojazdu uprzywilejowanego w ruchu drogowym), co stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (odwołanie k. 1-5 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, bowiem ubezpieczony nie spełnił warunków do nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ani na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.7-8v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. K. ur.(...), dnia 18 grudnia 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o emeryturę pomostową (wniosek k. 1-3v akt emerytalnych).

Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodnione 38 lat, 10 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 37 lat, 4 miesiące i 26 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 25 dni okresów nieskładkowych. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od 1 maja 1979 r. do 19 grudnia 2002 r., ponieważ w przedłożonych dokumentach widnieją rozbieżności dotyczące zajmowanych stanowisk pracy, a ponadto okresu od 1 stycznia 2009 r. do 18 października 2012 r. z uwagi, iż we wskazanym okresie ubezpieczony nie został zgłoszony do ZUS, jako pracownik zatrudniony w warunkach szczególnych (decyzja z 12.02.2017r. k. 10 akt emerytalnych). Z uwagi na to, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat oraz przed dniem 1 stycznia 1999r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach ani w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej decyzją z 27 lutego 2018 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury pomostowej (decyzja z 27 lutego 2017 r. k.75 akt emerytalnych).

J. K. w dniu 1 maja 1979r. podjął zatrudnienie w (...) Szpitalu (...) w W. (później (...) Instytut Medyczny w W.) na podstawie umowy o pracę na 2 –tygodniowy okres próbny – a po jego zakończeniu – na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony (umowa o pracę na okres próbny z 1 maja 1979r. oraz umowa o pracę na czas nieokreślony z 16 maja 1979r. k.10, 13 akt osobowych). Początkowo ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (pisma dot. nagrody jubileuszowej – akta osobowe). Od 1 grudnia 1997r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy karetki pogotowia ratunkowego (korekta świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 29 stycznia 2018r., k.39 akt emerytalnych, zeznania świadków M. P. i G. W. k. 20v-21 akt sprawy). Pracę na powyższym stanowisku J. K. kontynuował również będąc zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. w W. (później (...) Sp. z o.o. w W.), tj. w okresie od 20 grudnia 2002r. do 31 grudnia 2008r. (świadectwo pracy oraz zakres czynności – akta osobowe).

W okresie od 1 stycznia 2009r. do 18 października 2012r. ubezpieczony ponownie był zatrudniony w (...) Instytucie Medycznym w W. na stanowisku kierowcy, przy czym od dnia 16 maja 2011r. do końca okresu zatrudnienia w wymienionym zakładzie pracy, tj. 18 października 2012r. wykonywał on pracę kierowcy uprzywilejowanego samochodu sanitarnego (świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych, umowy o pracę z 12 stycznia 2009 r. i 16 maja 2011 r. – akta osobowe).

Pracodawca (...) Instytut Medyczny w W. wystawił dnia 29 stycznia 2018r. J. K. korektę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wskazując, że J. K. od dnia 1 maja 1979r. do 19 grudnia 2002r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy karetki pogotowia ratunkowego wymienioną w wykazie A, dziale VIII, poz. 2 pkt 5 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej Nr 48/MON z dnia 12 września 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej. Powyższe stanowisko stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną również w załączniku Nr 2 poz. 9 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008r. oraz w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (korekta świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych k.39 akt emerytalnych).

Ubezpieczony nie pozostaje również w stosunku pracy (okoliczność niesporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego, aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w firmie (...) Sp. z o.o. w W. oraz (...) Instytucie Medycznym w W. oraz aktach sprawy, a także na podstawie zeznań świadków M. P. i G. W. (k. 20v-21 akt sprawy), jak również wyjaśnień ubezpieczonego (k.37-37v akt sprawy), które są w całości spójne i wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Do okresu pracy w warunkach szczególnych wlicza się okresy pracy kwalifikowanej osiągnięte zarówno przed dniem 1 stycznia 2009r., jak i po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych czyli po 1 stycznia 2009 r. Do okresu uprawniającego do emerytury pomostowej osiągniętego przed dniem 1 stycznia 2009 r. wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach oraz w szczególnym charakterze, o których mowa w art. 32 ust. 2 i 3 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również okresy takiej pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Za okresy pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze osiągnięte po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych uznaje się wyłącznie te okresy, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia lub o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Rodzaje prac w szczególnych warunkach zostały określone w wykazach A i B prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego, oraz wykazach stanowiskowych wydanych na podstawie §1 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.

Stosownie do treści art. 3 ust. 1 tej ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami

wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz prac w szczególnych warunkach został określony w załączniku nr 1 do ustawy. Zgodnie z ustawą, czynniki ryzyka, o których była mowa powyżej są związane m.in. z pracami pod ziemią, pracami na wodzie, pracami pod wodą, pracami w powietrzu, pracami w warunkach gorącego czy zimnego mikroklimatu.

Natomiast prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się (art. 3 ust. 3). Wykaz tych prac został określony w załączniku nr 2 do ustawy.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony legitymuje się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych, a także czy przed dniem 1 stycznia 1999r., jak również po dniu 1 stycznia 2009r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych albo art. 32 i 33 ustawy emerytalnej, pozostałe przesłanki bowiem do przyznania prawa do emerytury pomostowej zostały spełnione przez ubezpieczonego na etapie postępowania przed organem rentowym.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony posiada co najmniej 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do tej kategorii zatrudnienia zaliczyć bowiem należy okres zatrudnienia w (...) Szpitalu (...) (później (...) Instytucie Medycznym w W.), tj. od 1 maja 1979r. do 19 grudnia 2002r. oraz od 1 stycznia 2009r. do 18 października 2012r.

Sąd ustalił bowiem, iż pomimo różnych nazw stanowisk (kierowca samochodu dostawczego powyżej 3,5 tony, kierowca samochodu specjalnego, kierowca samochodu sanitarnego, kierowca, kierowca karetki pogotowia ratunkowego) J. K. w okresie od 1 maja 1979r. do 19 grudnia 2002r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Początkowo ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (umowa o pracę k.10 akt osobowych), w późniejszym zaś okresie wykonywał on pracę kierowcy karetki pogotowia ratunkowego. Okoliczność ta bezsprzecznie wynika ze złożonych w sprawie wyjaśnień ubezpieczonego oraz świadków M. P. i G. W. (k.20v-21 akt sprawy). Zeznania te są logiczne oraz spójne i dlatego zasługują na wiarę. Podkreślić należy, iż wymienione osoby pracowały na tym samym stanowisku, co ubezpieczony w podobnym okresie. Praca na powyższych stanowiskach wykonywana przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale VIII poz. 2 (tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych, specjalnych, samochodów uprzywilejowanych w ruchu na drogach publicznych) załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Odnosząc się zaś do zatrudnienia J. K. po 1 stycznia 2009r. wskazać należy, iż niewątpliwie po tej dacie ubezpieczony również wykonywał pracę w warunkach szczególnych, bowiem w okresie od 16 maja 2011r. do 18 października 2012r. był zatrudniony jako kierowca samochodu sanitarnego, tj. samochodu uprzywilejowanego w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym (świadczenie wykonywania prac w warunkach szczególnych k.34 akt osobowych). W tym miejscu zauważyć należy, iż zgodnie z art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym pojazdem uprzywilejowanym jest pojazd wysyłający sygnały świetlne w postaci niebieskich świateł błyskowych i jednocześnie sygnały dźwiękowe o zmiennym tonie, jadący z włączonymi światłami mijania lub drogowym określenie to obejmuje również pojazdy jadące w kolumnie, na której początku i na końcu znajdują się pojazdy uprzywilejowane wysyłające dodatkowo sygnały świetlne w postaci czerwonego światła błyskowego. Praca na w/w stanowisku stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Również załącznik nr 1 do ustawy z 19 grudnia 2008r.

o emeryturach pomostowych pod pozycją 9 zalicza do pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art.3 ust.1 przedmiotowej ustawy prace kierowców pojazdów uprzywilejowanych.

Podsumowując Sąd uznał, iż ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki do przyznania mu emerytury pomostowej wymienione w art. 4 tej ustawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. K. przysługuje prawo do emerytury pomostowej od 29 grudnia 2017 r.

W konsekwencji, podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowić powinna zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Dlatego też, w nawiązaniu do regulacji wyrażonych w art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.), Sąd orzekł jak w pkt II wyroku.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.